

Ansigt til ansigt på plejehjemmet

Af Lea Flarup, socialudvalgsformand i Fjends kommune (V), Fyrrevænget 1, Stoholm

KAN hverdagen gøres bedre for vore ældre medborgere, der er afhængig af at blive hjulpet med pleje og omsorg?

Kan forbedringerne ske med de ressourcer, der er til rådighed på området?

Flere steder i landet har man eksperimenteret med nye boligformer for plejekrævende ældre.

Man har ombygget eksisterende ældrecentre eller nybygget "familiehuse", som betyder at 8-12 ældre bor i hver sin lejlighed men med fælles opholdsrum, køkken, bryggers o.s.v.

Brug for dem

Det har for de ældre givet: Overskuelighed (ingen lange gange), hjemligt miljø, tryghed og mulighed for så aktivt et liv som muligt.

Der er knyttet fast personale til hver "familie" i det omfang, det er nødvendigt og ressourceforbruget overstiger ikke forbruget på et traditionelt pleje-

hjem. Personalets arbejde veksler imellem personlig pleje, praktisk husførelse og samvær.

Hjælpen til beboerne bliver bevilget ud fra en individuel vurdering af den enkelte borgers behov.

Fordelen for de ældre er, at der bliver rettet fokus mod det de kan, og ikke så meget, hvad de ikke kan.

De oplever på den måde, at der er brug for dem, for at få hjemmet til at fungere. Evalueringer viser, at de ældre giver udtryk for, at de har fået mere livsindhold og større glæde ved tilværelsen på grund af

trygheden og det "aktive" liv.

De pårørende er blevet mere engageret og kommer tiere på besøg i "familien".

Sammen hele tiden

Ansigt til ansigt-tiden (ATA-tiden), som er den tid personalet, ud af den samlede arbejdstid, er sammen med beboerne, er i disse "familier" omkring 90 pct., fordi personalet er sammen med de ældre hele tiden, når de er på arbejde.

På landplan er den i gennemsnit omkring 65 pct.